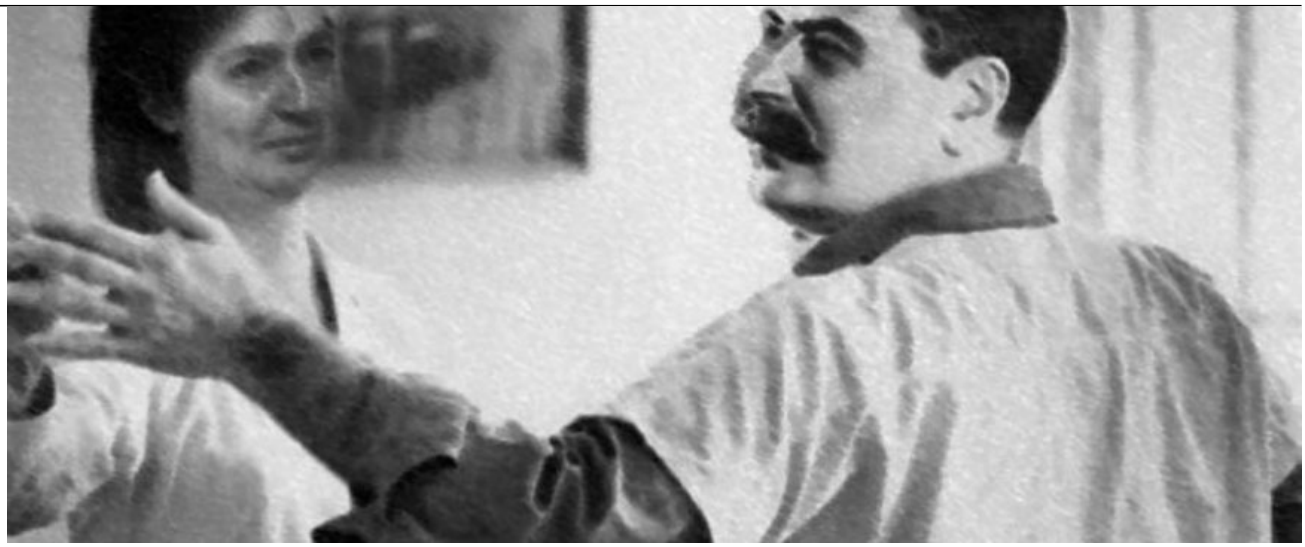

Visszaszáll a kakukk sztálinista fészkére

2016 október 31. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Havas Szófia, a magyar politika „renitens”, de ugyanakkor nagy pártfegyelemmel bíró nagyasszonya. **Olyan, mint az a bizonyos Madeleine-ostya Proust regényében: „…megremegtem, mert úgy éreztem, hogy rendkívüli dolog történik bennem.” Mintha a közvetlen poszt-sztálini id?k (be nagy id?k voltak) tértek volna vissza egy rövid, de borzongató hidegrázás ideéig. Az Andrássy utat, ami a Forradalom alatt: „A magyar ifjúság útja” volt, visszakeresztelik Sztálin úttá, hogy a kádári restauráció elszelelt harminc évében a költ?i „Népköztársaság út” nevet kapja.**
Mert ugye a politika a sztálinizmus jegyében csak totális lehet. Hagyjuk is azonban a prousti fegyelmezetlenséget és legyünk lényegre tör?ek. *„Én például 1956 esetében nem szoktam forradalomról beszélni, mert a börtönb?l kiszabadult nyilaskereszteseket nem tudnám semmilyen módon forradalmároknak nevezni. Ahogyan azokat a géppisztolyokkal köröz? fiatalokat sem, akik ugyanúgy járták a házakat, mint 1944-ben zsidókra vadászva.”* – mondja 2007-ben Havas Szófia a HVG-nek adott interjújában.

Egyenes, brutális, komisszáros entrée volt ez a magyar nyilvánosságba. Most, az évforduló évében, amit mellesleg kollektívan sikerült teljesen jelentéktelenné tenni, Szófiánk az orosz állami televíziónak adott interjújában a fentiekhez hasonlatos módon, sajátos tükrén át, a „nagyhatalmi” elvárásoknak megfelelve, „felfelé tör?”, „ígéretes”, párttitkári szorgalommal értelmezte a magyar Forradalmat.

Színtiszta kádári öngyarmatosítás.

Pont úgy, ahogyan az a nagykönyvben meg van írva. Egészen pontosan. Idézet, az MSZMP Ideiglenes Központi Bizottságának határozatából.: *„A háttérben meghúzódó s onnan irányító nemzetközi imperialista körök b?nös szerepét a magyar események kirobbantásában bizonyítja továbbá az a tény, hogy Nyugat-Németországban ellenforradalmi célokra már évekkel ezel?tt összegy?jtötték a volt horthysta hadseregnek és csend?rségnek a Hitler-fasisztákkal együtt Nyugatra menekült maradványait. Egyenruhákba öltöztették, fegyverrel látták el, katonai kiképzésben részesítették és amerikai dollárokkal fizették ?ket. El??rseiket hónapokkal az októberi események el?tt növekv? számban küldték Magyarországra, hogy aknamunkát folytassanak népi demokratikus rendszerünk ellen.”*

A moszkovita, a kádári hatalomátvétel mögött húzódó vazallus-ideológia, azaz a proletárdiktatúra restaurálásának és az elhúzódó, zavargásmentes despotizmus kiépítésének els?, azonnali lépése volt a határozat. A kádári hatalom megtarthatóságának aforizmája ugyanis: „1956 ellenforradalom volt”. Ez adta a Kádár-rendszer legitimációját, így létrejöttének körülményei is elhallgathatóvá váltak és végleg leszámolhattak a szociáldemokrata jelenléttel. Szentesítette ezt a szükségszer?ség, az „ellenforradalmi és fasiszta” törekvésekkel szemben.

Egy modernizált Horthy-rendszert?l rettegtek, de kés?bb fogalmi, ideológiai csúsztatással tovább ködösítették a fejeket. Így vált megtarthatóvá a rendszerszint? fegyelem.

A nagy hazugság, ami végül az egész nemzetet megmérgezte, tönkretette.

Az, ami ma körülöttünk érzékelhet?, ennek a gy?löletes hazugságnak a direkt következménye. De az is fontos tény, hogy a Rákosi-éra dühödt „magyarellenessége”, ahogy minden létez? „nemzeti” témáért, megnyilvánulásért a lefüggönyözött Pobjeda járt, az (valahol) ugyanúgy a „köröttünk lév? szutyok” ered?je. Ilyen Kádár undorító, hányingerkelt? az 56’-os forradalmi eszmeiséggel szemben megalkotott a „hétköznapok szocialista patriotizmusa” is.

Kés?bb a nyugati széls?jobb, a fasiszták is így, fasiszta ellenforradalomként kezdték értelmezni a mi ’56-unkat és magukhoz, saját politikai harcaikhoz akarták igazítani úgy, hogy ahhoz nekünk már semmi közünk nem volt. A t?lünk független narratíva köre lezárult. A forradalom tisztasága azonban megkérd?jelezhetetlen tény.

Havas Szófia 2007 után 2016-ban újból kijelenti, hogy a forradalmárok házról házra járva keresték a zsidókat és kifejti – szinte szóról szóra idézve az idézett MSZMP-s határozatot -, hogy a CIA által kiképzett, volt nácikból álló diverzánsosztagok jelentek meg, akik a „fasiszta-ellenforradalmi puccsot” szervezték katonailag, politikailag, stb.

Havas Szófia kijelentéseire pedig csúnyán rátelepedett a jelen idej?, sokak által fetisizált putyinizmus sötét árnyéka. Most már talán mindenki számára egyértelm?: Putyin, az örökké jelen lév? orosz nyomás, nem pedig megoldás. Probléma a magyar nép számára. A tény, hogy az orosz állami televízióban ilyen riportot közölnek, az a Sztálin-romantika újramegjelenésének sajátos belpolitikai igényét és a „mi” fegyelmezésünket, helyreigazításunkat szolgálja.

Most akkor ki is a putyinista, az oroszbarát?

Tisztázzuk: 56’ antiszemita villongásai elenyész?ek, marginálisak voltak. A zsidókkal szemben érzett b?ntudatból fakadó agresszió és az ún. négyesfogat, mind a négy tagjának zsidó származása volt a f? motiváció. Magyarországon Sztálin kiépítette saját „judeobolsevik” játszóterét, így a kommunisták rájátszhattak a zsidókártyára, fegyelmezhették a háború után szétvert burzsoá nacionalizmust, bármikor lefasisztázhatták az egész országot.

A forradalmi bizottságok kerülték, ha lehetett elfojtották, s?t tiltották az antiszemita felhangokat. Tudták, nem szabad a tömegben potenciálisan jelen lév? általános és üres zsidóellenességet szabadon engedni. Ha mégis megjelent, akkor f?ként olyan vidéki falvakban, városokban, ahol nagy számban érkeztek vissza a deportálásokat túlél?, hittartó zsidók, de leginkább ott fordult el?, ahol a visszatér?, „szem el?tt lév?” zsidókból párth?, rákosista kommunisták, vagy ÁVÓsok lettek. Ez els?sorban Szabolcs-Szatmár, Hajdú-Bihar és Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, ill. Budapesten volt igaz.

A legsúlyosabb a hajdúnánási zavargás (1956.10.26.) volt, ahol a feldühödött tömeg 1944/45-ös események során, a szovjetek által elhurcolt helyiekért próbált bosszút állni. A vélt felel?st, a korábbi városi rend?rség politikai osztályának vezet?jét Schlosser Jen?t nem találták meg, mert szomszédja bújtatta, így kaphatott kollektív antiszemita felhangokat a zavargás. Kés?bb betörtek a város zsinagógájába is. A tömeget végül, kés? este a Debrecenb?l érkez? felfegyverzett egyetemista csapat feloszlatta. A nap folyamán nyolc embert vert meg a feldühödött tömeg, közülük öten voltak zsidó származásúak.

A KB összes szatellitállamában a nemzeti identitásból próbálták felépíteni, az új szocialista öntudatot, de az utolsó csatlós, a b?nös nemzet, ahol még egy kósza partizánalakulatra sem futotta, a mocskos revizionisták számára nem volt kegyelem. Lásd: a lengyel nacionalizmus kielégítése a sziléziai, pomerániai városok lengyelesítésével, a többi szláv nép pedig felhelyezhette a vörös csillagot a nemzeti dics?ség-mítoszára, amelyben a középkori váraikat, meg a kváziforradalmaikat a brezsnyevi duzzasztógát átadása koronázza meg. A jugoszláv tömb kivétel volt. Tito megtömte mindenki arcát drága, olasz szalámival „meg minden földi jóval” és ott volt az antifasiszta partizánmítosz, amire hosszútávon építeni lehetett.

Az NDK-val és Magyarországgal nem kegyelmezett Sztálin.

Az NDK-ból iszonyatosan nyomasztó orwelli mintaállamot „varázsolt”, **Magyarország viszont a „örök fasiszta” tartalék maradt, az elrettent? példa.**

Sajnálatos, hogy ez a narratíva még ma is tovább él, és sokak számára egyfajta önmeghatározást jelent, kiindulópontot. Aki feleslegesen, politikai haszonszerzés okából beszennyezi a forradalmat, provokál (miközben a nonfitetkós Vona Gábor udvartartása felé törleszkedik), olyan indulatokat szít fel, aminek semmi keresnivalója a magyar közviszonyokban, és er?síti a „narratívát”, amit?l már rég szabadulnunk kellene, fenntartja a hideg-polgárháborús viszonyt. A bosszúállás kora lejárt.

A magyar „baloldal” azonban újból megfutotta a kört és kifejezte csillapíthatatlan vágyát, hogy a holokauszt „valakikkel” újra megtörténjen. Mert még mindig csak „ezt” a nyelvet érti és beszéli. Molnár Gyugyuval, az élen úgy relativizálják a forradalom erkölcsi min?ségét, ahogyan a holokauszttagadók a koncentrációs táborokat.

Az MSZP és maroknyi, elny?tt pártbandériuma az el?z? század foglya.

Megszaggatta már azt a pufajkát rendesen az a fránya új évezred, kilátszik az elvtársak nagy, büdös picsája. Az MSZP az egyetlen olyan párt a magyar politikai palettán, akiknél az új évezred még el sem kezd?dött.

Ahogyan, Pozsgay Imre mondta egy MSZMP PB ülésen: „Egy zsákba fognak belevarrni bennünket, és úgy kihajítani az ablakon, hogy csak úgy porzik…” Ideje lenne már. Bár, ahogyan elnézzük a két évtized magyar belpolitikáját, gazdaságpolitikáját uraló nyuggerháborút, még egy választásnyi szavazói tartalékuk van a vörösöknek.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló